

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι, Ἁγία Τριάς, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ἀμήν.⁽¹⁾

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.⁽²⁾ (τρὶς)

⁽¹⁾ Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα, μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε δὲν λέγεται.

⁽²⁾ Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Πάσχα, μέχρι καὶ τῆς Ἀποδόσεως, ἀντὶ τοῦ Ἁγίου ὁ Θεός... γ' (3), ψάλλεται τὸ Χριστὸς ἀνέστη... γ' (3) καὶ συνεχίζομεν μετὰ τὸ Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... καὶ τὰ λοιπὰ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον **ιβ' (12)**. Δόξα... Καὶ νῦν...

Μετανοίας γ' (3).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνευμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' (69).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ Σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές Σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν Σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνευμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνευμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ,
καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός Σου,
ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς Σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ
κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου,
ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐ-
θείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν
ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς
ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμί.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἕμνουμέν Σε, εὐλογοῦμέν Σε, προσκυνοῦμέν Σε,
δοξολογοῦμέν Σε, εὐχαριστοῦμέν Σοι διὰ τὴν μεγά-
λην Σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκρά-
τορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, Σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά Σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν Σοι.

Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ Σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί Σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεος Σου τοῖς γινώσκουσί Σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός Σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά Σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί Σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός Σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν Σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ Φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

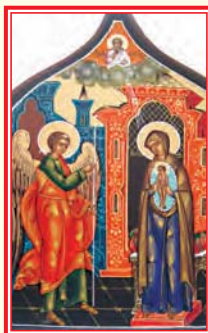
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλήσαν δια τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἅφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΟΙ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη ὁ ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι·

Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον (δίχορον). ᾠχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι·

Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

ΟΙ ΚΑ' ΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε (*ἐκ τρίτου, καὶ μεθ' ἐκάστην ἐκφώνησιν τοῦ στίχου λέγομεν: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*)· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν Σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαίρε τῶν δακρῦων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων·

Ἄλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; Λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγᾶζων οὕτω·

Χαίρε, βουλής ἀπορρήτου μύστις· χαίρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαίρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαίρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαίρε, κλίμαξ ἔπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός·
χαίρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαίρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα·
χαίρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαίρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαίρε, τὸ πῶς
μηδένα διδάξασα.

Χαίρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαίρε, πι-
στῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλ-
ληψιν τῆ Ἀπειρογάμω, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης
νηδὺν ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι τοῖς θέλουσι
θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλουϊα.

Ἔχουσα θεοδόχον ἢ Παρθένος τὴν μήτραν ἀνέ-
δραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης,
εὐθύς ἐπιγνόν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ
ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον.

Χαίρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαίρε, καρποῦ
ἀκηράτου κτῆμα.

Χαίρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαίρε,
φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαίρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρ-
μῶν· χαίρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαίρε, ὅτι λιμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαίρε,
ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαίρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαίρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαίρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαίρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρῶρησία.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν, Ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαίρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαίρε, αὐτὴ λογικῶν προβάτων.

Χαίρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαίρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαίρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ· χαίρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαίρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαίρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαίρε, στερῶν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαίρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαίρε, δι' ἧς ἐνε-
δύθημεν δόξαν.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι, τῆ τούτου
ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐ-
τόν, δι' αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον ἄνακτα· καὶ φθά-
σαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν Αὐτῷ βοῶντες·

Ἄλληλούϊα.

Ἴδον παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου,
τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ Δεσπότην
νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν
τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·
Χαίρε, ἀστέρος ἀδύτου Μητερ· χαίρε, αὐγὴ μυσ-
τικῆς ἡμέρας.

Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα· χαίρε,
τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαίρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρ-
χῆς· χαίρε, Κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαίρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας·
χαίρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαίρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαίρε, φλο-
γὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαίρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαίρε, πασῶν
γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οί Μάγοι υπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντές Σου τὸν χρησιμὸν καὶ κηρύξαντές Σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος, τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά Σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβίων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαίρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαίρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαίρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαίρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαίρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαίρε, πέτρα ἢ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαίρε, πύρινε στυλε ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαίρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαίρε, τροφή τοῦ μάννα διάδοχε· χαίρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαίρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαίρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος, διόπερ ἐξεπλάγη Σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἄλληλούϊα.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν ἐμφανίσας ὁ Κτίστης ὑμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἀφθορον, ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες·

Χαίρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαίρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαίρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαίρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαίρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαίρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαίρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαίρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαίρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαίρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαίρε, στολή τῶν γυμνῶν παρῶρησίας· χαίρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς Αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Ἔλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ

μετάβασις δὲ τοπική, γέγονε, καὶ τόκος ἐκ Παρθένου
θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·

Χαίρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαίρε, σεπτοῦ Μυστηρίου θύρα.

Χαίρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαίρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαίρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβεὶμ· χαίρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφεὶμ.

Χαίρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαίρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνύσα.

Χαίρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαίρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαίρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ Βασιλείας· χαίρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς Σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὀρώμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαίρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαίρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαίρε, φιλοσόφους άσόφους δεικνύουσα· χαίρε, τεχνολόγους άλόγους έλέγχουσα.

Χαίρε, ότι έμωράνθησαν οί δεινοί συζηηταί· χαίρε, ότι έμαράνθησαν οί τών μύθων ποιηταί.

Χαίρε, τών Άθηναίων τας πλοκάς διασπώσα· χαίρε, τών άλιέων τας σαγήνας πληρούσα.

Χαίρε, βυθού άγνοίας έξέλκουσα· χαίρε, πολλούς έν γνώσει φωτίζουσα.

Χαίρε, όλκάς τών θελόντων σωθήναι· χαίρε, λιμήν τών του βίου πλωτήρων.

Χαίρε, Νύμφη Ανύμφευτε.

Σώσαι θέλων τόν κόσμον ό τών όλων κοσμήτωρ, προς τουτον αυτεπάγγελτος ήλθε· και ποιμήν ύπαρχων, ως Θεός, δι' ήμάς έφάνη καθ' ήμάς άνθρωπος· όμοίω γάρ τώ όμοιον καλέσας, ως Θεός, άκούει·

Άλληλούϊα.

Τείχος εί τών παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, και πάντων τών εις σε προστρεχόντων· ό γάρ του ούρανού και της γής κατεσκεύασέ σε Ποιητής, Άχραντε, οικήσας έν τή μήτρα σου, και πάντας σοι προσφωνεϊν διδάξας·

Χαίρε, ή στήλη της παρθενίας· χαίρε, ή πύλη της σωτηρίας.

Χαίρε, αρχηγέ νοητής αναπλάσεως· χαίρε, χορηγέ θεϊκής άγαθότητος.

Χαίρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῶς· χαίρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαίρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαίρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαίρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαίρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαίρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαίρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων·

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ἦμνος ἅπας ἡττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν Σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ὠδὰς ἂν προσφέρωμέν Σοι, Βασιλεῦ Ἄγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς Σοὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν ὀρώμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαίρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου· χαίρε, βολὴς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαίρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα· χαίρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαίρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαίρε, ὅτι τὸν πολὺρῶρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαίρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον·
χαίρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον.

Χαίρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαίρε, κρα-
τῆρ κρινῶν ἀγαλλίασιν.

Χαίρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαίρε, ζωὴ
μυστικῆς εὐωχίας.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ
πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων ἐπεδήμησε δι' ἑαυ-
τοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ
σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνουμέν σε πάντες,
ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῆ γὰρ οἰκίσας
γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος ἠγίασεν,
ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας.

Χαίρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαίρε, Ἁγία
Ἁγίων μείζων.

Χαίρε, κιβωτὴ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαίρε,
θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαίρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν· χαίρε,
καύχημα σεβάσμιον, Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαίρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαίρε,
τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαίρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαίρε, δι' ἧς
ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαίρε, χρωτὸς τοῦ ἔμοῦ θεραπεία· χαίρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μήτηρ, ἡ τεκούσα τὸν πάντων ἀγίων Ἀγιώτατον Λόγον (*ἐκ τρίτου, καὶ μεθ' ἐκάστην ἐκφώνησιν τοῦ στίχου λέγομεν: Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*), δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμβοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαίρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν Σε θεωρῶν, Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαίρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαίρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαίρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαίρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαίρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαίρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαίρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαίρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαίρε, ἀστήρ ἐμφαινῶν τὸν Ἥλιον· χαίρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαίρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαίρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαίρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον (δίχορον). ᾠχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι·

Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

**Εἰ βούλη, λέγε καὶ τὰ κάτωθι τροπάρια:
Θεοτοκίον αὐτόμελον (δίχορον). ᾠχος γ'.**

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρολαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς ἐβόα σοι, Θεοτόκε· Ποῖον σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον· τί δὲ ὀνομάσω σε, ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Θεοτοκίον. ᾠχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε, τείχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε, ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Ἀπολυτικά ὁμοια. ᾠχος πλ. α'.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα οὐρανῶν αἱ δυνάμεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῷ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ νῦν πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὴν ταχείαν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον ἐπὶ τὸν δούλόν σου· καὶ τὰ κύματα, ἀγνή, καταπράϊνον τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσαν μου ψυχὴν ἀνάστησον, Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα, Παρθένε, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Χαῖρε, ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε, ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε, ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε, ἀκήρατε κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰ δὲ μή, λέγε τὸ Ἄξιον ἔστιν... καὶ τὰ ἐφ' ἑξῆς.

ᾠχος πλ. α'.

Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σέ, τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐλπίς μου γλυκυτάτη καὶ ἀναψυχὴ μου, καὶ τῆς ψυχῆς μου χαρὰ, Παναγία μου, χαρᾶς ἐκείνης δεῖξόν με μέτοχον, Πάναγνε. Ἀμήν.

Θεοτοκίον. ᾠχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ (βλέπε σελ. 97).

Ἄγιος ὁ Θεός... **γ' (3).** Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία
Τριάς... Κύριε, ἐλέησον **γ' (3).** Δόξα... Καὶ νῦν...
Πάτερ ἡμῶν... Δι' εὐχῶν...

**Εἴ μεν ἐστὶ Κυριακή, λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ ἤχου·
ἄλλως τὸ Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ Ἁγίου ἢ τῆς ἡμέ-
ρας (σελ. 179-189).**

Κύριε, ἐλέησον μ' (40).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ
ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ
Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγ-
χνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς
ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπ-
αγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτός, Κύριε,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις,
καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς Σου.
Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον· τὰ σώματα ἄγνισον· τοὺς
λογισμοὺς διόρθωσον· τὰς ἐννοίας κάθαρον· καὶ ρῦ-
σαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμ-
βολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταν-
τήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογη-
τὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον γ' (3).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εὐχή εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον, Παύλου Μοναχοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

*Καὶ σῶσον καὶ βοήθησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς,
Παναγία Παρθένε.*

Ἄσπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοιμὴ ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ, γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρῶρησίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κάμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα

τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καί, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι ἀεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελεύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σου Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἐς καὶ τύχοιμι, Δέσποινα μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλοanthρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ Ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν (παραλείπεται ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις), Ἀντιόχου Μοναχοῦ τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Σάββα καὶ συγγραφέως τοῦ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς

ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεφυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς Σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν Σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν Σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν, τὸ πάντιμον, καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἵπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἶτησε ἵνα σῶση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωαννικίου.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγὴ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Τριάς Ἁγία, δόξα Σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. δ΄.
(Παρακλητική, Β΄ Στιχολογία Κυριακῆς)

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, Ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένη ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἕξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη, καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν. Τὴν γὰρ σὴν μήτραν θρόνον ἐποίησε, καὶ τὴν σὴν γαστέρα πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, δόξα σοι.

Εὐχή εἰς τὸν Ἅγιον Ἄγγελον φύλακα τῆς ψυχῆς.

Ἄγιε Ἄγγελε, ὁ ἐφεστὼς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ ταλαιπώρου μου ζωῆς, μὴ ἐγκαταλείπῃς με τὸν ἁμαρτωλὸν, μηδὲ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ διὰ τὴν ἀκρασίαν μου· μὴ δώῃς χώραν τῷ πονηρῷ δαίμονι κατακυριεῦσαί μου τῇ καταδυναστεία τοῦ θνητοῦ τούτου σώματος· κράτησον τῆς ἀθλίας καὶ παρειμένης χειρός μου, καὶ ὁδήγησόν με εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Naί, Ἄγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, ὁ φύλαξ καὶ σκεπαστῆς τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, πάντα μοι συγχώρησον, ὅσα σοι ἔθλιψα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ εἴ τι ἥμαρτον τὴν σήμερον ἡμέραν· σκέπασόν μοι ἐν τῇ παρούσῃ νυκτί καὶ διαφύλαξόν με ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀντικειμένου, ἵνα μὴ ἐν τινι ἁμαρτήματι παροργίσω τὸν Θεόν· καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς τὸν Κύριον, τοῦ ἐπιστηρίξαι με ἐν τῷ φόβῳ αὐτοῦ καὶ ἄξιον ἀναδείξαι με δούλον τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος. Ἀμήν.

*Εἰ βούλη, λέγε καὶ τὰς κάτωθι δύο εὐχάς:
Εὐχή εἰς τὴν Κυρίαν Θεοτόκον
ἐπὶ τῇ ἐνοχλήσει πονηρῶν λογισμῶν.*

Παναγία Δέσποινά μου Θεοτόκε, ἀποδίωξον ἀπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου, τὴν ἀκηδεῖαν, τὴν λήθην, τὴν ἄγνοιαν, τὴν ἀμέλειαν καὶ πάντα τοὺς πονηροὺς λογισμοὺς καὶ αἰσχροὺς καὶ βλασφήμους ἀποσόβησον ἐκ τῆς ἀθλίας καὶ ταλαιπώρου μου καρδίας καὶ ἐκ τῆς μεμολυσμένης μου ψυχῆς καὶ τοῦ ἐσκοτισμένου μου νοός, καὶ κατάσβεσόν μου τὴν φλόγα τῶν παθῶν καὶ ἐλέησόν με ἀπὸ τῶν ἐπερχομένων μοι πονηρῶν ἐνθυμήσεων καὶ προλήψεων, καὶ πασῶν τῶν κακῶν μου ἐλευθέρωσον πράξεων, τῶν ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ ὅτι ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον δεδοξασμένον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐχή πρὸ τοῦ ὑπνώσαι (παραλείπεται ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις), Ἁγίου Εὐφραῖμ τοῦ Σύρου.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν Ἁγίαν Σου Μητέρα τιμιωτέραν ἀναδείξας πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων· Αὐτός, Πανάγαθε, διὰ τῶν πρεσβειῶν αὐτῆς καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων, παρακλήθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ Σου, εἴ τι ἥμαρτον ὡς ἄνθρωπος, μᾶλλον δὲ ὡς ἀπάνθρωπος, τὰ ἐκούσιά μου πταίσματα καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ ἐκ συναρπαγῆς καὶ ἀπροσεξίας, καὶ πολ-

λῆς μου ῥαθυμίας, καὶ ἀμελείας γεγενημένα· εἴτε τὸ ὄνομά Σου τὸ Ἅγιον ὤμοσα, εἴτε ἐπιώρκησα, ἢ ἐβλασφήμησα κατὰ διάνοιαν, ἢ ἔν τινι Σὲ παρώργησα, ἢ ἔκλειψα, ἢ ἐψευσάμην, ἢ φίλος παρέβαλε πρὸς ἐμέ καὶ παρείδον αὐτόν, ἢ ἀδελφὸν ἔθλιψα καὶ παρεπίκρανα, ἢ ἰσταμένου μου ἐν προσευχῇ καὶ ψαλμωδία, ὁ νοῦς μου ὁ πονηρὸς εἰς τὰ πονηρὰ καὶ βιωτικὰ περιεπόλευσεν, ἢ παρὰ τὸ πρέπον ἐτρύφησα, ἢ εὐτράπελα ἐλάλησα, ἢ ἀφρόνως ἐγέλασα, ἢ ἐκενοδόξησα, ἢ ὑπερηφανευσάμην, ἢ κάλλος μάταιον ἐθεασάμην καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐθέλχθην τὸν νοῦν, ἢ τὰ μὴ δέοντα ἐφλυάρησα, ἢ τὸ ἐλάττωμα τοῦ ἀδελφοῦ μου περιεργασάμην καὶ κατέκρινα αὐτόν, καὶ τὰ ἑμαυτοῦ ἀναρίθμητα ἐλαττώματα παρεβλεψάμην, εἴτε τῆς προσευχῆς μου ἠμέλησα, εἴτε τὴν ἐντολὴν τοῦ Πνευματικοῦ μου Πατρὸς ἠθέτησα, καὶ αὐτὴν οὐκ ἐφύλαξα, εἴτε τι ἄλλο πονηρὸν ἐπενόησα. Ταῦτα πάντα καὶ ἄλλα, ἅπερ ἔπραξα καὶ οὐ μέμνημαι, συγχώρησόν μοι ὁ Θεὸς τῷ ἀχρείῳ δούλῳ Σου καὶ ἐλέησόν με ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἵνα ἐν εἰρήνῃ κοιμηθῶ καὶ ὑπνώσω ὁ ἄσωτος ἐγώ, δοξάζων Σε, σὺν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰ δὲ μή, εὐθύς λέγει:

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε, Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ

εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. *(τρὶς)*

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Μονῆς.

Ἵπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη Ἄγνη, μόνη εὐλογημένη.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον γ' (3), ἐν ὀνόματι Κυρίου, (Πάτερ Ἄγιε), εὐλόγησον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΥ

Ἐὰν παρίσταται Ἱερεύς, ἢ Ἀπόλυσις γίνεται οὕτω:

Θεοτόκε Παρθένε... (τρὶς)

Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε, ἐλέησον γ' (3), ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ. *(Εἰς Ἀρχιερέα: Δέσποτα Ἄγιε, εὐλόγησον), καὶ οὕτως ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, μεθ' ἣν ἐπιλέγει: Εὐξόμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, κ.λπ.. Ὁ Ἀναγνώστης, εἰς κάθε αἴτησιν τοῦ Ἱερέως λέγει: Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἱερεύς: Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον. Ὁ Ἀναγνώστης: Κύριε, ἐλέησον γ' (3). Ἡμᾶς δὲ ἐλεήσει καὶ σώσει ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος καὶ ἐλεήμων Θεός.*

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Μονῆς.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου... (σελ. 118).

Ἐπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνῃ Ἄγνῃ, μόνῃ εὐλογημένη.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

**Ἡ εἰς Ἄδου Κάθοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Ρωσικὴ εἰκὼν ἐπὶ φύλλον μεταλλικοῦ κράματος,
ἄρχαι 20οῦ αἰῶνος.**

*Ἡ ἐκ τάφου ἔνδοξος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
Λάβαρον, Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Ρίλας, Βουλγαρία.*